

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 349

Warszawa, 22 stycznia 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Annę Gembicką.

(-) Waldemar Andzel; (-) Dorota Arciszewska-Mielewczyk; (-) Barbara Bartuś; (-) Jacek Bogucki; (-) Joanna Borowiak; (-) Lidia Burzyńska; (-) Witold Wojciech Czarnecki; (-) Elżbieta Duda; (-) Magdalena Filipek-Sobczak; (-) Andrzej Gawron; (-) Anna Gembicka; (-) Szymon Giżyński; (-) Małgorzata Gosiewska; (-) Paweł Jabłoński; (-) Maria Koc; (-) Leonard Krasulski; (-) Anna Krupka; (-) Andrzej Kryj; (-) Anna Kwiecień; (-) Ewa Leniart; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Grzegorz Lorek; (-) Marzena Anna Machalek; (-) Ewa Malik; (-) Jerzy Materna; (-) Anna Milczanowska; (-) Jan Mosiński; (-) Michał Moskal; (-) Marcin Porzucek; (-) Marcin Przydacz; (-) Jarosław Sachajko; (-) Olga Ewa Semeniuk-Patkowska; (-) Agnieszka Anna Soin; (-) Krzysztof Szczucki; (-) Józefa Szczurek-Żelazko; (-) Paweł Szrot; (-) Robert Telus; (-) Ryszard Terlecki; (-) Jan Warzecha; (-) Patryk Wicher.

U S T A W A

z dnia

o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych¹⁾

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady prowadzenia sprzedaży detalicznej produktów lokalnych oraz obowiązki sprzedawców żywności w celu zapewnienia krótkich łańcuchów dostaw żywności.

2. Ustawa określa także właściwość organów w sprawach dotyczących nadzoru nad wypełnianiem przez sprzedawcę żywności obowiązków w zakresie sprzedaży detalicznej produktów lokalnych.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) finalny konsument – konsument, o którym mowa w art. 3 ust. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.);
- 2) produkt lokalny – produkt:
  - a) którego produkcja podstawowa w rozumieniu art. 3 pkt 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności, odbyła się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku:

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 01.07.2018, str. 10, Dz. Urz. UE L 198 z 26.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 117 z 26.05.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 231 z 27.03.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 01.07.2022, str. 1.

- mięsa – jeżeli zostało pozyskane ze zwierząt urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz których chów i ubój odbyły się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - ryb – jeżeli ich chów lub hodowla odbyły się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ich połowy odbyły się w wodach śródlądowych Rzeczypospolitej Polskiej, lub ich połowy odbyły się na obszarach morskich przy użyciu statków wpisanych do rejestru statków rybackich prowadzonego przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2023 r. poz. 475, 1273 i 2005),
  - produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż mięso i ryby – jeżeli zostały pozyskane od zwierząt, których chów odbywa się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- b) będący produktem przetworzonym w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319), jeżeli został wyprodukowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wszystkie jego składniki spełniają warunki określone w lit. a lub zostały wyprodukowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie ze składników spełniających warunki określone w lit. a, a jeżeli do jego produkcji użyto innych składników:
- łączna masa tych składników wynosi nie więcej niż 25% łącznej masy wszystkich składników w chwili ich użycia do wyprodukowania tego produktu, nie licząc masy wody użytej do jego produkcji, oraz
  - w produkcji tego produktu nie można zastąpić tych składników takimi samymi składnikami, które:
    - spełniają warunki określone w lit. a lub
    - zostały wyprodukowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie ze składników spełniających warunki określone w lit. a.”;

---

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 24.03.2021, str. 3.

- 3) rok obrotowy – rok obrotowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598);
- 4) sprzedawca żywności – podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności w zakresie sprzedaży żywności w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m².

Art. 3. Sprzedawca żywności, który sprzedaje produkty kategorii:

- 1) owoce i warzywa,
- 2) mięso i produkty mięsne,
- 3) mleko i produkty mleczne lub
- 4) pieczywo

– jest obowiązany do oferowania do sprzedaży w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m² produkty lokalne z tych kategorii w ilości nie mniejszej niż 2/3 produktów z tych kategorii w danym roku obrotowym nabytych bezpośrednio od ich wytwórców, w następującej kolejności: w pierwszej kolejności w ramach powiatu i powiatów przyległych, w drugiej kolejności w ramach województwa i województw do niego przyległych, w trzeciej kolejności w ramach województw przyległych do województw przyległych.

Art. 4. 1. Sprzedawca żywności jest obowiązany do prowadzenia w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m² kampanii edukacyjno-informacyjnych w zakresie produktów lokalnych co najmniej raz w roku przez co najmniej dwa kolejne tygodnie, w każdym dniu działalności tej jednostki handlu.

2. Sprzedawca żywności jest obowiązany do umieszczenia informacji o pochodzeniu produktów lokalnych w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m² w eksponowanym miejscu w sposób dobrze widoczny dla finalnego konsumenta.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, prezentuje co najmniej w postaci grafiki przedstawiającej flagę Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5. 1. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest organem właściwym w sprawach dotyczących nadzoru nad wypełnianiem przez sprzedawcę żywności obowiązków określonych w art. 3 i art. 4.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się kontrole wypełniania przez sprzedawcę żywności obowiązków określonych w art. 3 i art. 4.

3. Do kontroli, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych określone w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 6. 1. Kto, będąc sprzedawcą żywności, który sprzedaje produkty kategorii:

- 1) owoce i warzywa,
- 2) mięso i produkty mięsne,
- 3) mleko i produkty mleczne lub
- 4) pieczywo

– nie oferuje do sprzedaży w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m² produkty lokalne z tych kategorii w ilości nie mniejszej niż 2/3 produktów z tych kategorii w danym roku obrotowym nabytych bezpośrednio od ich wytwórców, w następującej kolejności: w pierwszej kolejności w ramach powiatu i powiatów przyległych, w drugiej kolejności w ramach województwa i województw do niego przyległych, w trzeciej kolejności w ramach województw przyległych do województw przyległych, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 5000 zł.

2. Kto, będąc sprzedawcą żywności, który sprzedaje produkty kategorii:

- 1) owoce i warzywa,
- 2) mięso i produkty mięsne,
- 3) mleko i produkty mleczne lub
- 4) pieczywo

– nie prowadzi w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m² kampanii edukacyjno-informacyjnych w zakresie produktów lokalnych co najmniej raz w roku przez co najmniej dwa kolejne tygodnie, w każdym dniu działalności tej jednostki handlu detalicznego, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 3% przychodu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 5000 zł.

Art. 7. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.

2. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność sprzedawcy żywności i wielkość jego obrotów oraz przychodu.

3. Przed ustaleniem wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych może żądać okazania dokumentów związanych z ustaleniem okoliczności, o których mowa w ust. 2, w szczególności dotyczących obrotów i przychodu sprzedawcy żywności.

4. W przypadku gdy sprzedawca żywności nie uzyskał przychodu w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, przy wymierzaniu kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 2 wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wymierza karę pieniężną w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, 1429 i 1672), za rok poprzedzający rok nałożenia kary, nie niższą jednak niż 1000 zł.

5. W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności sprzedawcy żywności można odstąpić od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2.

6. O odstąpieniu od wymierzenia kar pieniężnych, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i 2, rozstrzyga, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

7. Termin zapłaty kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 i 2, wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

8. Kary pieniężne, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2, są wpłacane na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

9. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 poz. 775 i 803) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.

Art. 8. w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1980) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 w ust. 1 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:
„3b) kontrola prawidłowości wypełniania przez sprzedawcę żywności w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia ..... o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych (Dz. U. poz. ....) obowiązków określonych w art. 3 i art. 4 tej ustawy;”;
- 2) w art. 25 w ust. 2 po pkt 5 dodaje się przecinek i pkt 6 w brzmieniu:
„6) przeprowadzić kontrolę prawidłowości wypełniania przez sprzedawcę żywności w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia ..... o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych obowiązków określonych w art. 3 i art. 4 tej ustawy”;
- 3) w art. 39 w ust. 1 po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
4) prawidłowości wypełniania przez sprzedawcę żywności w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia ..... o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych (Dz. U. poz. ....) obowiązków określonych w art. 3 i art. 4 tej ustawy.”.

Art. 9. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 39 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 8, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie art. 39 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 8.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Uzasadnienie

Projektowana ustawa o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych ma na celu zapewnienie konsumentom dostępu do lokalnych produktów wiadomego pochodzenia a producentom rolnym większego bezpośredniego udziału w sprzedaży detalicznej ich lokalnych produktów w jednostkach handlu.

Projektowana ustawa nakłada obowiązki na sprzedawców żywności, czyli podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, w zakresie sprzedaży żywności w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m². Są oni zobowiązani:

- do oferowania do sprzedaży w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m² produkty lokalne z tych kategorii w ilości nie mniejszej niż 2/3 produktów z tych kategorii w danym roku obrotowym nabytych bezpośrednio od ich wytwórców, w następującej kolejności: w pierwszej kolejności w ramach powiatu i powiatów przyległych, w drugiej kolejności w ramach województwa i województw do niego przyległych, w trzeciej kolejności w ramach województw przyległych do województw przyległych;

- do umieszczenia informacji o pochodzeniu produktów lokalnych w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m² w eksponowanym miejscu w sposób dobrze widoczny dla finalnego konsumenta;

- do prowadzenia w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m² kampanii edukacyjno-informacyjnych w zakresie produktów lokalnych co najmniej raz w roku przez co najmniej dwa kolejne tygodnie, w każdym dniu działalności tej jednostki handlu. Pozostawiono sprzedawcom żywności swobodę w określeniu sposobu, jak i narzędzi co do realizacji kampanii edukacyjno-informacyjnych.

W art. 3 zawarto obowiązek nabycia produktów bezpośrednio od wytwórcy, jako że celem ustawy jest skrócenie łańcuchów, a przez to wsparcie lokalnych rolników. Ponadto projekt ustawy w art. 2 ust. 2 zawiera definicję produktu lokalnego rozumianego jako produkt rolno-spożywczy, który został wyprodukowany na terytorium RP.

Wprowadzenie proponowanych rozwiązań doprowadzi do zmniejszenia śladu węglowego związanego w transportem żywności. Zgodnie z danymi Eurostatu, średnia odległość, jaką pokonuje transportowana żywność, to 176 km. Ustawa wspiera tworzenie rynków zbytu na

poziomie lokalnym, co doprowadzi do skrócenia łańcuchów dostaw i realnie przełoży się na zmniejszenie poziomu śladu węglowego.

Organem właściwym w sprawach dotyczących nadzoru nad wypełnianiem przez sprzedawców żywności obowiązków wynikających z ustawy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych jest wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

W ustawie określono kary pieniężne za naruszenie przepisów o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych. Sprzedawca żywności, który nie oferuje do sprzedaży w ilości nie mniejszej niż 2/3 produktów lokalnych z objętych ustawą kategorii w danym roku obrotowym nabytych bezpośrednio od ich wytwórców, lub który nie prowadzi kampanii edukacyjno-informacyjnych w zakresie produktów lokalnych podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 5000 zł. Naruszenie przepisów ustawy dotyczących oflagowania, jako element informacji handlowej, podlega karze wynikającej z przepisów dotyczących jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywne skutki dla konsumentów oraz lokalnych producentów rolno-spożywczych.

Projektowana ustawa będzie miała wpływ na przedsiębiorstwa branży rolno-spożywczej występujące w relacjach handlowych po stronie sprzedawcy żywności.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie wpłynie na rynek pracy.

Projektowane przepisy nie są dyskryminujące i mają jednakowe zastosowanie wobec podmiotów krajowych, jak i podmiotów pochodzących z innych państw członkowskich Unii Europejskiej nabywających produkty wytworzone w Polsce oraz prowadzących działalność gospodarczą na terytorium Polski.

Projektowana ustawa powinna zagwarantować bardziej odporne na kryzysy, krótkie łańcuchy dostaw żywności oraz zwiększyć bezpieczeństwo żywnościowe na poziomie lokalnym.

Projekt przewiduje zwiększenie wydatków z budżetu państwa na poczet wynagrodzeń pracowników inspekcji nadzorującej wypełnianie przepisów ustawy. Natomiast kary

administracyjne nałożone na sprzedawców żywności, w tym przypadku sklepy detaliczne o powierzchni powyżej 250m², naruszających przepisy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych zasila budżet państwa.

Koszty poniesione przez budżet państwa będą pokrywały liczbę etatów określoną w zapotrzebowaniu przez GIJHARS (oraz wojewódzkie IJHARS) , biorąc pod uwagę, że koszt jednego etatu w inspektoracie wojewódzkim wynosi 7216 zł plus 1000 zł na koszt utrzymania etatu. Koszt jednego etatu w głównym inspektoracie wynosi 8441 zł. Kontrole będą odbywać się w 314 powiatach w placówkach handlu detalicznego (1008 tys. wg danych GUS za 2016 r.).

Ewentualne dochody budżetu państwa będą pochodziły od przedsiębiorców, sprzedawców żywności naruszających przepisy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych.

Biorąc pod uwagę obowiązek miarkowania nakładanych kar oraz uwzględnianie okoliczności łagodzących trudno jest wskazać odniesienia do projektowanej regulacji kwoty ewentualnych wpływów do budżetu państwa.

Wpływ na sektor przedsiębiorstw - rozwój dostępności produktów lokalnych, obniżenie kosztów ich dostaw wpłynie na poprawę sytuacji ekonomicznej tych podmiotów, poprzez skrócenie łańcucha dostaw żywności. W związku z trudnością oszacowania wartości ewentualnych kar pieniężnych nakładanych na sprzedawców żywności, tj. duże podmioty, trudno jest oszacować finansowe skutki wpływu projektowanej regulacji na te podmioty.

Wprowadzenie zmian będzie pozytywnie wpływać na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość, w tym sektor mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ pozwoli na skrócenie łańcucha dostaw żywności.

W związku z trudnością oszacowania wartości ewentualnych kar pieniężnych nakładanych na sprzedawców żywności, tj. podmioty sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, trudno jest oszacować finansowe skutki wpływu projektowanej regulacji na te podmioty.

Dostawcy wytwarzający i zbywających produkty rolne i spożywcze będą mieli większą pewność funkcjonowania na lokalnym rynku, w oparciu o równoprawne umowy zawierane ze sprzedawcami żywności. Umożliwi to takim podmiotom lepsze planowanie produkcji i zaoferowanie swoim pracownikom stałego zatrudnienia. Będzie to również podstawą do podejmowania przez nich działań prorozwojowych, w tym inwestycyjnych i innowacyjnych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 29 stycznia 2024 r.

BAS-WAPEiM-109/24

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L.dz. SPS.1120.28, 2024

Data wpływu 30. 01. 2024

Pan Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Anna Gembicka)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt zmierza do nałożenia na sprzedawców żywności obowiązku oferowania polskich produktów lokalnych z określonych kategorii towarów (owoce i warzywa, mięso i produkty mięsne, mleko i produkty mleczne, pieczywo) w proporcji nie mniejszej niż 2/3 oferowanych w danym roku towarów z tych kategorii. Na sprzedawcy ma również spoczywać obowiązek informowania o pochodzeniu produktów lokalnych, w tym oznaczania ich flagą Polski. Obowiązek ma dotyczyć jednostek handlu detalicznego o powierzchni powyżej 250 m². Ponadto projekt zmierza do nałożenia na sprzedawców obowiązku prowadzenia kampanii edukacyjno-informacyjnych w zakresie produktów lokalnych. Niedopełnienie powyższych obowiązków ma podlegać karom pieniężnym.

Projekt zmierza też do znowelizowania ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1980) w zakresie uprawnień kontrolnych Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz opłat za czynności przeprowadzone w ramach kontroli.

Ustawa ma wejść w życie 1 stycznia 2025 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Analizę projektu należy przeprowadzić z uwzględnieniem art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE). Przepis ten zakazuje w handlu między państwami członkowskimi stosowania ograniczeń ilościowych w przywozie oraz wszelkich środków o skutku równoważnym. Pod pojęciem „środków o skutku równoważnym ograniczeniom ilościowym” rozumie się w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości wszelkie uregulowania danego państwa członkowskiego mogące utrudniać, bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie, handel wewnątrz Unii (wyrok TSUE w sprawie C-147/21 *CIHEF* ECLI:EU:C:2023:31, pkt 37). Zakaz ten nie ma jednak charakteru bezwzględnego. Zarówno bowiem sam traktat (art. 36 TfUE), jak i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości („formuła Cassis de Dijon”) dopuszczają stosowanie przepisów utrudniających import, o ile jest uzasadnione jednym lub kilkoma ze względów interesu ogólnego wyliczonych w art. 36 TfUE bądź jednym lub kilkoma z nadrzędnych wymogów interesu ogólnego uznanych w orzecznictwie Trybunału.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Celem i skutkiem określonych w projekcie obowiązków byłoby uprzywilejowanie produktów pochodzenia polskiego – tylko bowiem takich produktów dotyczyłby obowiązek oferowania w sprzedaży detalicznej w określonej proporcji. Również obowiązki informacyjne (wyszczególnienie lokalnego pochodzenia produktu i oznakowania go flagą Polski, ewentualnie także kampanie edukacyjno-informacyjne) mogą zostać uznane za środki o skutku równoważnym – ich celem jest bowiem skierowanie popytu na polskie produkty lokalne, poprzez co miałyby dojść do ograniczenia sprzedaży towarów importowanych (por. wyrok TS w sprawie 249/81 *Komisja przeciwko Irlandii* ECLI:EU:C:1982:402, pkt 27).

Projektodawcy nie odwołują się do żadnego z względów wskazanych w art. 36 TfUE dla uzasadnienia dopuszczalności projektowanego ograniczenia przywozowego. Jeżeli chodzi o wymogi interesu ogólnego wynikające z formuły Cassis de Dijon to wystarczy wskazać, że mogą one być brane pod uwagę jedynie w przypadku przepisów znajdujących zastosowanie bez rozróżnienia na towary krajowe i importowane (wyrok TS w sprawie C-2/90 *Komisja przeciwko Belgii* ECLI:EU:C:1992:310, pkt 34). Tymczasem projekt dotyczy tylko towarów polskich.

Projekt stanowi więc środek o skutku równoważnym ograniczeniom ilościowym w rozumieniu art. 34 TfUE. Jednocześnie nie znajduje on uzasadnienia w żadnym ze względów interesu ogólnego dopuszczalnych przez prawo UE. Jako taki projekt jest niezgodny z art. 34 TfUE.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych jest niezgodny z art. 34 TfUE.

Autor:

Marek Jaśkowski

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 29 stycznia 2024 r.

BAS-WAPEiM-110/24

INTERJANAT 2-CY SZEFAS
L.dz. DS. 1120.28.2024(2)
Data wpływu 20. 01. 2024

Pan Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Anna Gembicka) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt zmierza do nałożenia na sprzedawców żywności obowiązku oferowania polskich produktów lokalnych z określonych kategorii towarów (owoce i warzywa, mięso i produkty mięsne, mleko i produkty mleczne, pieczywo) w proporcji nie mniejszej niż 2/3 oferowanych w danym roku towarów z tych kategorii. Na sprzedawcy ma również spoczywać obowiązek informowania o pochodzeniu produktów lokalnych, w tym oznaczania ich flagą Polski. Obowiązek ma dotyczyć jednostek handlu detalicznego o powierzchni powyżej 250 m². Ponadto projekt zmierza do nałożenia na sprzedawców obowiązku prowadzenia kampanii edukacyjno-informacyjnych w zakresie produktów lokalnych. Niedopełnienie powyższych obowiązków ma podlegać karom pieniężnym.

Projekt zmierza też do znowelizowania ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1980) w zakresie uprawnień kontrolnych Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz opłat za czynności przeprowadzone w ramach kontroli.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Projekt nie jest więc projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Marek Jaśkowski

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Sobolewski

Przemysław Sobolewski

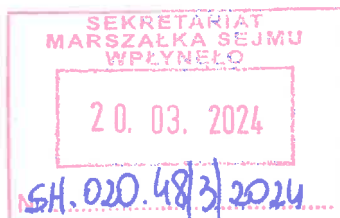

Prawo i Sprawiedliwość

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Warszawa, 20 marca 2024 r.

Anna Gembicka
Posel na Sejm RP

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu wnioskodawców poselskiego projektu ustawy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych, złożonego do Laski Marszałkowskiej w dniu 22 stycznia 2024 r., informuję Pana Marszałka, że wprowadzenie proponowanych w projekcie ustawy zmian będzie miało pozytywny wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Proponowane rozwiązania pozytywnie wpłyną na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość, przyczynią się do rozwoju dostępności produktów lokalnych, obniżenie kosztów ich dostaw wpłynie na poprawę sytuacji ekonomicznej tych podmiotów, poprzez skrócenie łańcucha dostaw żywności. Dostawcy wytwarzający i zbywających produkty rolne i spożywcze będą mieli większą pewność funkcjonowania na lokalnym rynku, w oparciu o równoprawne umowy zawierane ze sprzedawcami żywności. Umożliwi to takim podmiotom lepsze planowanie produkcji i zaoferowanie swoim pracownikom stałego zatrudnienia. Będzie to również podstawą do podejmowania przez nich działań prorozwojowych, w tym inwestycyjnych i innowacyjnych.

Proponowane w projekcie ustawy rozwiązania są w ocenie wnioskodawców zgodne z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221). Nie ma możliwości osiągnięcia zakładanego w projekcie ustawy celu za pomocą innych środków.

Jednocześnie przedkładam założenia projektu podstawowego aktu wykonawczego.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. *SPS-WP. 020.48.13.2024*
Data wpływu *20.03.2024r.*

Anna Gembicka

Posel na Sejm RP

Założenia do aktu wykonawczego do projektu ustawy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych

Na podstawie art. 39 ust. 11 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w związku ze zmianą art. 39 ust. 1 przedmiotowej ustawy polegającej na rozszerzeniu zakresu tego przepisu konieczne będzie wydanie przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych nowego rozporządzenia określającego stawki opłat, o których mowa w ust. 1 tej ustawy. Projektowana ustawa - o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych - nie zmienia treści upoważnienia ustawowego, lecz w razie wejścia projektowanej ustawy w życie niezbędne jest dostosowanie treści rozporządzenia do przewidzianych w niej regulacji. W tekście wskazanego rozporządzenia konieczne będzie ujęcie także opłat za czynności przeprowadzone w ramach kontroli prawidłowości wypełniania przez sprzedawcę żywności w rozumieniu ustawy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych obowiązków określonych w art. 3 (oferowania do sprzedaży w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m² produkty lokalne z tych kategorii w ilości nie mniejszej niż 2/3 produktów z tych kategorii w danym roku obrotowym nabytych bezpośrednio od ich wytwórców, w następującej kolejności: w pierwszej kolejności w ramach powiatu i powiatów przyległych, w drugiej kolejności w ramach województwa i województw do niego przyległych, w trzeciej kolejności w ramach województw przyległych do województw przyległych) i art. 4 tej ustawy (umieszczenia informacji o pochodzeniu produktów lokalnych w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m² w eksponowanym miejscu w sposób dobrze widoczny dla finalnego konsumenta; prowadzenia w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m² kampanii edukacyjno-informacyjnych w zakresie produktów lokalnych co najmniej raz w roku przez co najmniej dwa kolejne tygodnie, w każdym dniu działalności tej jednostki handlu).

Warszawa, dnia 6 lutego 2024 r.

BAS-WAP/WASiE/WAZSP-111/24

Pan Minister
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Ocena Skutków Regulacji
zawartej w poselskim projekcie ustawy
o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych
(przed nadaniem numeru druku¹)

I. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy zmierza do uregulowania kwestii dotyczących sprzedaży detalicznej produktów lokalnych, poprzez określenie zasad prowadzenia takiej sprzedaży oraz obowiązków wskazanych sprzedawców żywności. Zgodnie z uzasadnieniem projektowana ustawa ma „na celu zapewnienie konsumentom dostępu do lokalnych produktów wiadomego pochodzenia a producentom rolnym większego bezpośredniego udziału w sprzedaży detalicznej ich lokalnych produktów w jednostkach handlu”. Jak wskazano „[u]stawa wspiera tworzenie rynków zbytu na poziomie lokalnym, co doprowadzi do skrócenia łańcuchów dostaw i realnie przełoży się na zmniejszenie poziomu śladu węglowego”.

Jednocześnie projekt przewiduje zmiany w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1448), w zakresie uprawnień kontrolnych Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz opłat za czynności przeprowadzone w ramach kontroli.

¹ Projekt ustawy znajduje się w wykazie projektów wniesionych, którym nie został nadany jeszcze numer druku sejmowego. Numer w wykazie: SH-020-48/24. Przedstawiciel wnioskodawcy: pos. Anna Gembicka.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SH-WP.020.48.9.2024

Data wpływu 09.02.24

II. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt zakłada nałożenie na sprzedawców żywności², w zakresie sprzedaży żywności w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m², następujących obowiązków:

1) oferowania polskich produktów lokalnych z określonych kategorii produktów, takich jak: owoce i warzywa, mięso i produkty mięsne, mleko i produkty mleczne oraz pieczywo, w proporcji nie mniejszej niż 2/3 oferowanych produktów z tych kategorii w danym roku obrotowym nabytych bezpośrednio od ich wytwórców – w pierwszej kolejności w ramach powiatu i powiatów przyległych; w drugiej kolejności w ramach województwa i województw do niego przyległych; w trzeciej kolejności w ramach województw przyległych do województw przyległych;

2) informowania o pochodzeniu produktów lokalnych, w tym oznaczania ich grafiką przedstawiającą flagę Polski;

3) prowadzenia kampanii edukacyjno-informacyjnych w zakresie produktów lokalnych, co najmniej raz w roku przez co najmniej dwa kolejne tygodnie, w każdym dniu działalności tej jednostki handlu.

Niedopełnienie powyższych obowiązków ma podlegać karom pieniężnym. Realizację przepisów projektowanej ustawy ma nadzorować inspekcja jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Sprzedawca żywności, który nie zaoferuje do sprzedaży w ilości nie mniejszej niż 2/3 produktów lokalnych z objętych ustawą kategorii w danym roku obrotowym nabytych bezpośrednio od ich wytwórców, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 5 000 zł. Z kolei sprzedawca, który nie będzie prowadził kampanii edukacyjno-informacyjnych w zakresie produktów lokalnych co najmniej raz w roku przez co najmniej dwa kolejne

---

² Zgodnie z art. 2 pkt 4 projektowanej ustawy sprzedawca żywności oznacza „podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności w zakresie sprzedaży żywności w jednostce handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m²”.

tygodnie, w każdym dniu działalności tej jednostki handlu detalicznego, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 3% przychodu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 5 000 zł. Natomiast naruszenie przepisów ustawy dotyczących oznakowania ma podlegać karze wynikającej z przepisów dotyczących jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Skutkiem przyjęcia określonych w projekcie obowiązków byłoby uprzywilejowanie produktów krajowych – obowiązek oferowania w sprzedaży detalicznej produktów w określonej proporcji dotyczy bowiem tylko tych pochodzenia polskiego – w stosunku do produktów importowanych prowadzące do ograniczenia sprzedaży towarów importowanych.

III. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Poselski projekt ustawy ma na celu nałożenie na detalicznych sprzedawców żywności (w odniesieniu jednostek handlu o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m²) obowiązku oferowania polskich produktów lokalnych określonych kategorii towarów (owoce i warzywa, mięso i produkty mięsne, mleko i produkty mleczne, pieczywo) w ilości nie mniejszej niż 2/3 oferowanych w danym roku towarów z tych kategorii. Sprzedawcy mają zostać także zobowiązani do informowania o pochodzeniu produktów lokalnych, w tym oznaczania ich polską flagą, oraz do prowadzenia kampanii edukacyjno-informacyjnych dotyczących produktów lokalnych. Za niedopełnienie powyższych obowiązków przewidziano kary pieniężne.

Artykuł 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) zakazuje między państwami członkowskimi stosowania ograniczeń ilościowych w przywozie oraz wszelkich środków o skutku równoważnym (wyjątki w tym zakresie określono w art. 36 TfUE). Spośród państw członkowskich UE przepisy nakazujące sprzedawcom m.in. sprzedaż określonego odsetka produktów lokalnych, pochodzących z tzw. krótkiego łańcucha dostaw, wprowadziła Rumunia³, jednak przepisy te zmieniono w

---

³ *Operational restrictions in the retail sector, European Commission, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2018, s. 75, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/401417dc-43aa-11e8-a9f4-01aa75ed71a1/language-en>.*

związku ze wszczęciem przez Komisję Europejską postępowania przeciwko temu krajowi w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

W dniu 12 lipca 2016 r. parlament rumuński przyjął ustawę dotyczącą obrotu produktami spożywczymi⁴ (dalej: ustawa), która zmieniała i uzupełniała ustawę nr 321/2009 o wprowadzaniu do obrotu artykułów żywnościowych⁵. Zgodnie z art. 12(1) ustawy 51% żywności sprzedawanej przez sprzedawców detalicznych musiała pochodzić z tzw. krótkiego łańcucha dostaw⁶. Przepis ten obejmował takie kategorie produktów jak mięso, jaja, nabiał, owoce, warzywa, miód i pieczywo. Z powyższego obowiązku zwolnione były podmioty, w których wartość rocznych obrotów lub wartość aktywów nie przekraczała 2 mln euro (w przeliczeniu na rumuńskie leje - RON). Ustawa nakładała na sprzedawców również inne obowiązki. Zgodnie z art. 10 ustawy sprzedawca miał obowiązek wydzielenia osobnej przestrzeni handlowej w celu eksponowania i sprzedaży produktów rumuńskich. Ustawa wprowadzała również przepisy dotyczące oznakowania towarów (art. 11). Ponadto, zgodnie z art. 15 ustawy, osoba prawna prowadząca sprzedaż żywności miała obowiązek organizowania kampanii w celu promowania i sprzedaży rumuńskiej żywności zgodnie z przepisami sanitarno-weterynaryjnymi. Częstotliwość i czas ich trwania ustalana była w drodze decyzji władz lokalnych. Za naruszenie wyżej wymienionych obowiązków ustawa przewidywała sankcje w postaci kar pieniężnych. Art. 12 ustawy wszedł w życie po 6 miesiącach od dnia jej publikacji w rumuńskim dzienniku urzędowym (*Monitorul Oficial*), czyli 16 stycznia 2017 r. W dniu 15 lutego 2017 r. Komisja Europejska (KE) wszczęła przeciwko Rumunii postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (INFR(2016)2148)⁷. W ocenie KE zobowiązanie dużych

---

⁴ *Lege nr. 150 din 12 iulie 2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare*, *Monitorul Oficial* nr 534 z 15 iulie 2016, <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/180142>.

⁵ *Monitorul Oficial*, nr 705 z 20 października 2009 r. W dniu 29 września 2016 r. w rumuńskim dzienniku urzędowym (*Monitorul Oficial*) nr 761 opublikowany został tekst jednolity ustawy nr 321/2009, uwzględniający zmiany przyjęte w 2016 r. i nadający artykułom nową numerację⁵. W niniejszym tekście przepisy ustawy nr 321/2009 z późniejszymi zmianami przywoływano zgodnie z numeracją w tekście jednolitym

⁶ Krótki łańcuch dostaw był, zgodnie z ustawą, „łańcuchem dostaw z udziałem ograniczonej liczby podmiotów zaangażowanych we współpracę i lokalny rozwój gospodarczy i społeczny, obejmującym producentów, przetwórców i konsumentów”. Przepisy ustawy przewidywały też, że metodologia prowadzenia działań w zakresie krótkiego łańcucha dostaw będzie zatwierdzona decyzją rządu.

⁷ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/PL/MEMO_17_234.

sprzedawców detalicznych do zakupu od producentów lokalnych co najmniej 51% produktów rolnych i spożywczych budziło obawy w odniesieniu do zasady swobodnego przepływu towarów⁸.

Ta sama ustawa zobowiązywała również sprzedawców detalicznych do promowania produktów pochodzenia rumuńskiego, ograniczając ich decyzję handlową dotyczącą wyboru oferowanych produktów, co z kolei zostało uznane za sprzeczne ze swobodą przedsiębiorczości (art. 49 TFUE). Zgodnie z prawem UE ograniczenia tych swobód są dozwolone jedynie w przypadku uzasadnionej potrzeby ochrony nadrzędnego interesu publicznego, np. zdrowia publicznego, jeżeli nie można zastosować mniej restrykcyjnych środków. Zdaniem Komisji Europejskiej Rumunia nie dostarczyła dowodów na to, że jej środki krajowe są uzasadnione i proporcjonalne.

W związku z toczącą się procedurą naruszeniową, ustawą nr 28 z 27 marca 2020 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy nr 321/2009 w sprawie obrotu produktami spożywczymi⁹ uchylono przepisy nakładające na sprzedawców obowiązki niezgodne z przepisami prawa UE. Znowelizowana ustawa weszła w życie 30 dni od daty jej publikacji w dzienniku urzędowym (1 kwietnia 2020 r.) i zakładała, że w ciągu 6 miesięcy od daty jej wejścia w życie trwające umowy handlowe pomiędzy przedsiębiorcami i dostawcami zostaną zmienione w celu zapewnienia zgodności z nowymi przepisami.

W dniu 2 lipca 2020 r. Komisja Europejska postanowiła zamknąć postępowanie przeciwko Rumunii w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczące wprowadzonych przez nią środków ograniczających w odniesieniu do żywności, gdyż po nawiązaniu dialogu z władzami rumuńskimi przepisy dotyczące prawa żywnościowego zostały zmienione i zniesiono ograniczenia w zakresie swobodnego przepływu towarów i swobody przedsiębiorczości¹⁰.

---

⁸ W świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE (TSUE) oraz wykładni przepisu dotyczącego zakazu ograniczeń ilościowych w imporcie (tj. art. 34 TfUE), środki takie jak zachęcanie i promowanie zakupu produktów krajowych mogą być uznane za środki o skutku równoważnym, a zatem niezgodne z prawem UE⁸ (C-249/81 Komisja przeciwko Irlandii) ECLI:EU:C:1982:402, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A61981CJ0249>.

⁹ *Lege nr. 28 din 27 martie 2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare*, Monitorul Oficial nr. 274 din 1 aprilie 2020, <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/224566>.

¹⁰ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/inf_20_1212.

IV. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Projekt oddziałuje na:

- jednostki handlu detalicznego;
- producenci rolni;
- konsumenci;
- Wojewódzkie Inspektoraty Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

V. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Brak jest informacji odnośnie do tego, czy projekt ustawy był poddany konsultacjom społecznym.

VI. Wpływ na sektor finansów publicznych

Wejście w życie ustawy będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa. Koszty poniesione przez budżet państwa będą wynikały z konieczności zwiększenia ilości etatów lub wynagrodzeń pracowników inspekcji nadzorujących wypełnianie przepisów ustawy. W uzasadnieniu do projektu ustawy zawarto informację, iż koszt jednego etatu w inspektoracie wojewódzkim wynosi 7216 zł plus 1000 zł na koszt utrzymania etatu, a w głównym inspektoracie 8441 zł. Kontrole odbywać się będą w 314 powiatach w placówkach handlu detalicznego (1008 tys. placówek wg danych GUS za 2016 r.) ¹¹

Ocena skali kosztów poniesionych przez budżet państwa w wyniku wejścia w życie projektowanej ustawy nie jest możliwa na podstawie przedstawionych danych. W uzasadnieniu projektu nie podano informacji czy koszt etatu dotyczy wartości brutto czy netto, czy jest to koszt miesięczny czy roczny? Ponadto prawdopodobnie błędnie podano ilość placówek handlowych, których dotyczyć mają projektowane w ustawie rozwiązania.

---

¹¹ Uzasadnienie do projektu o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych, str. 9.

Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej z 2023 r. podaje, iż w 2022 r. łącznie istniało w Polsce 325 871 sklepów i 8 161 stacji paliw, w których odbywała się sprzedaż detaliczna towarów¹². W projekcie ustawy w art. 3 zawarto zapis, iż wyprowadzane regulacje dotyczą jedynie jednostek handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m². GUS podaje informacje odnośnie liczebności jednostek handlowych w podziale w zależności od ich powierzchni handlowej, zatem należy wyeliminować jednostki o powierzchni do 99 m² jako nie podlegające pod rozwiązania zawarte w ustawie oraz uwzględnić jedynie wartość środkową z kolejnego przedziału między 100 do 399 m². Punkty handlowe zawierające się w następnych przedziałach podlegają rygorom planowanej ustawy (powyżej 250 m² powierzchni). Przyjmując taką metodologię uzyskujemy jedynie **29 741** sklepów i trudną do określenia liczbę stacji paliw (brak informacji o ich powierzchni handlowej).¹³

Projektodawcy nakładają na sprzedawców szereg obowiązków:

- sprzedaż produktów lokalnych w ilości nie mniejszej niż 2/3 produktów z wyszczególnionych kategorii w danym roku obrotowym, nabytych bezpośrednio od wytwórców;
- umieszczanie w widocznym miejscu informacji o pochodzeniu produktów;
- prowadzenie kampanii edukacyjno-informacyjnych co najmniej raz w roku przez co najmniej dwa kolejne tygodnie, w każdym dniu działalności jednostki handlowej.

Nadzór nad wypełnieniem wyżej wymienionych obowiązków wynikających z ustawy powierzono wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (WIJHAR-S) posiadającemu uprawnienia do nakładania kar pieniężnych w przypadku ich niedopełnienia.

W 2021 r. przeciętne zatrudnienie w WIJHAR-S wynosiło 227 osób w przeliczeniu na pełnozatrudnionych, a przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto na jednego pełnozatrudnionego 6 877,6 zł¹⁴. Brak jest informacji odnośnie ilości zatrudnionych w zakresie wykonywania kontroli. Przyjmując założenie, że 50 procent

---

¹² GUS, „Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej 2023”, Warszawa 2024 r., str. 560.

¹³ 325 871 sklepów łącznie – 284 768 sklepów o pow. < 250 m² = 41 103 – ((22 724 (ilość sklepów o pow. 99-399 m²)/2 = 11 362)). 41 103 – 11 362 = 29 741.

¹⁴ NIK, Informacja o wynikach kontroli. Wykonanie budżetu państwa w 2021 r. w częściach 32-Rolnictwo, 33-Rozwój wsi, 35-Rynki rolne, 62-Rybołówstwo, str. 66.

zatrudnionych przeprowadza kontrole mamy około 110-115 osób. Następnie przyjmując założenie, iż kontrola jednej placówki handlowej zajmuje jeden dzień roboczy uzyskujemy ok. 23 tys. kontroli przeprowadzanych w ciągu roku. Oznacza to, iż nawet przy takich minimalistycznych założeniach WIJHAR-S nie są w stanie skontrolować wszystkich jednostek handlowych w przeciągu roku.

Podwojenie zatrudnienia w zakresie kontroli wymagałoby wydatkowania rocznie przy wartościach podanych powyżej ok. 11 mln zł rocznie (wynagrodzenie plus szacunkowe koszty etatów dla pracodawcy¹⁵). W 2021 r. wykonanie wydatków budżetowych WIJHAR-S wyniosło 34 mln zł (przy dochodach na poziomie 662 tys. zł), co oznacza konieczność zwiększenia strony wydatkowej o ok. 1/3¹⁶. Mało prawdopodobne wydaje się aby ewentualne dochody budżetu państwa pochodzące z tytułu kar za nie przestrzeganie ustawy mogły pokryć rosnące koszty. Projektodawcy w Uzasadnieniu do ustawy sami wskazują na trudności z oszacowaniem wpływów do budżetu państwa.

VII. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Wejście w życie ustawy powinno skrócić łańcuchy dostaw co pozytywnie przełoży się na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość, w tym sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Projektowana ustawa pozwoli też na zwiększenie dostępności lokalnych produktów oraz obniżenie kosztów ich dostaw tym samym przyczyniając się do rozwoju lokalnej przedsiębiorczości. Jednakże poważne wątpliwości budzi ustawowa forma regulacji prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży produktów lokalnych. W proponowanej ustawie zakłada się, iż przedsiębiorca będzie zobowiązany do zapewnienia w prowadzonej przez siebie jednostce handlu detalicznego sprzedaży produktów lokalnych: owoców i warzyw,

---

¹⁵ Szacunkowy koszt etatu dla pracodawcy przy wynagrodzeniu brutto 6 877,6 zł wynosi 8 286,12 zł. Obliczono na podstawie <https://wynagrodzenia.pl/kalkulator-wynagrodzen>

¹⁶ Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Informacja o wykonaniu dochodów i wydatków z budżetu państwa i środków europejskich na rolnictwo, rozwój wsi, rynki rolne oraz rybołówstwo w 2021 roku, Warszawa, czerwiec 2022 r., str. 11.

mięsa i produktów mięsnych, mleka i produktów mlecznych oraz pieczywa w ilości nie mniejszej niż 2/3 danej kategorii produktu w danym roku obrotowym nabytych bezpośrednio od lokalnych wytwórców. W kontekście powyższego brak jest uzasadnienia dlaczego próg sprzedaży produktów lokalnych ustanowiony został na takim a nie innym poziomie. Krajowy rynek sprzedaży detalicznej żywności jest relatywnie mocno zróżnicowany pod względem wielkości powierzchni sprzedażowej, regionu czy asortymentu oraz związanego z tym modelu zarządzania. Ustawowe określenie sztywnej granicy 2/3 oferowanego asortymentu uzależnione jedynie od powierzchni handlowej może finalnie okazać się destabilizujące dla wielu przedsiębiorców. Wątpliwości może budzić również sam zamiar regulacji zakresu działalności gospodarczej. W efekcie takich działań odbiera się lub znacząco ogranicza swobodę wyboru asortymentu przez sprzedawców. Tymczasem przedsiębiorcy w swojej działalności gospodarczej, w warunkach wolnej konkurencji rynkowej, w dobrze pojętym własnym interesie biznesowym muszą dostosowywać swoją ofertę produktową do wymagań klientów. Pozbawienie ich takiej możliwości będzie tym samym ograniczało też swobodę wyboru konsumentów.

Wreszcie w projekcie ustawy nie uwzględniono dodatkowych kosztów po stronie przedsiębiorców związanych ze wzrostem obowiązków biurokratycznych wynikających z nakładanych obowiązków. Brak jest informacji czy wprowadzenie w życie proponowanej ustawy wiąże się z koniecznością wprowadzenia dodatkowych obowiązków administracyjno – sprawozdawczych po stronie przedsiębiorców. Jednakże wydaje się to niemożliwe do uniknięcia jeśli realizacja tych ograniczeń ma być efektywnie kontrolowana.

W kontekście proponowanej ustawy warto również zastanowić się czy tego typu działania nie prowadzą do dalszej konsolidacji w handlu detalicznym i czy jest to pożądany model rozwoju w tym segmencie gospodarki. Ustawowe ograniczenia proponowane w projekcie dotyczą części sklepów zaliczanych do grupy dużych sklepów spożywczych (101-300 m²) oraz dużych sieci i dyskontów. W efekcie wprowadzenie proponowanych ograniczeń znacząco podnosi próg wejścia na rynek dla nowych przedsiębiorców w tym jego sektorze. Tym samym może to stanowić ograniczenie dla konkurencji rynkowej. Dotychczas był to niebagatelny atut krajowego

rynku w segmencie wielkoformatowym. W miejsce likwidowanych sieci sprzedażowych pojawiały się inne, co korzystnie wpływało na poziom konkurencji rynkowej¹⁷.

VIII. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Projektowana ustawa nakłada obowiązki na określone w niej podmioty. Wejście w życie przedmiotowych regulacji spowoduje zatem zmianę obciążeń regulacyjnych, m.in. w postaci dodatkowych obowiązków organizacyjnych i sprawozdawczo-dokumentacyjnych sprzedawców żywności, np. w przypadku zobowiązania do oferowania polskich produktów lokalnych z określonych kategorii produktów w proporcji nie mniejszej niż 2/3 produktów od lokalnych dostawców. Zwiększone zostaną także obowiązki informacyjne sprzedawców żywności, np. związane z wyszczególnieniem lokalnego pochodzenia produktu i oznakowania go odpowiednią grafiką z flagą Polski, czy też z kampanią edukacyjno-informacyjną.

IX. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na rynek pracy albo wpłynie w sposób marginalny. Wpływ ten może wynikać z konieczności zatrudnienia pewnej liczby dodatkowych pracowników w WIJHAR-S.

X. Wpływ na pozostałe obszary

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na pozostałe obszary.

XI. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Zgodnie z art. 10 projektu projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

---

¹⁷ <https://foodfakty.pl/rynek-detaliczny-2021-struktura-liczebosc-placowek-trendy-wyniki-badania-liczebnosci-i-struktury-handlu-w-czerwcu-2021-wg-nielseniq>.

XII. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Zarówno projekt jak i jego uzasadnienie nie wskazują na planowaną ewaluację projektu.

XIII. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Poza listą posłów klubu parlamentarnego popierających projekt ustawy, do dokumentu nie dołączono załączników.

Autorzy:

Agnieszka Tomaszewska (pkt I, II, V, VIII, XI, XII, XIII)
ekspert ds. legislacji

Krzysztof Wołowicz (pkt IV, VI, VII, IX, X)
specjalista ds. systemu gospodarczego

Justyna Branna, Kaja Krawczyk (pkt III)
specjaliści ds. międzynarodowych

Akceptował:
Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

*Deskryptory bazy REX: ocena skutków regulacji, handel, obrót towarowy, rolnictwo, projekt ustawy.
Weryfikacja: Adam Karczmarek (pkt I, II, V, VIII, XI, XII, XIII), Dobromir Dziewulak (pkt III), Zofia Szpringer (pkt IV, VI, VII, IX, X).*

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

Adres do korespondencji:

Parzniew, ul. Przyszłości 5, 05-804 Pruszków tel. 881 939 421

e-mail: sekretariat@krir.pl www.krir.pl

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

SPS-WP.020.48.10.2024

Lp. 16.02.2024

Data wpływu 16.02.2024

KRIR/MR/200/2024

Warszawa, 14.02.2024 r.

SEKRETARIAT Z-GY SZEFA KS

Lp. 15.02.23.2024

Data wpływu 15.02.2024

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo znak SPS-WP.020.48.6.2024 z 26 stycznia 2024 r. dotyczące zaopiniowania projektu ustawy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych Zarząd Krajowej Rady Izob Rolniczych uprzejmie informuje, jak następuje.

Generalnie należy pozytywnie ocenić pomysł zobligowania sklepów wielkopowierzchniowych do zapewnienia, w ramach oferowanego asortymentu, sprzedaży produktów lokalnych. Inicjatywa zastosowania mechanizmu obligującego lub dopingującego duże sieci handlowe do wprowadzania do wolumenu oferowanych produktów możliwie dużej grupy produktów pochodzących od lokalnych producentów była postulowana przez samorząd rolniczy już wielokrotnie w trakcie ubiegłych lat. U podstaw naszych postulatów leżała chęć ochrony lokalnych producentów żywności zmuszonych do konkurowania z sieciami handlowymi, co w przypadku indywidualnych gospodarstw rolnych o niewielkim wolumenie produkcji jest praktycznie niemożliwe. Z uwagi na powyższe nie stanowią one bowiem partnera posiadającego zdolność zapewnienia odpowiednich wielkości dostaw, a co za tym idzie nie mają możliwości prowadzenia samodzielnych negocjacji z dużymi odbiorcami.

Przedstawiony projekt ustawy zawiera jednak dość restrykcyjne zapisy, które po wprowadzeniu w życie, mogą powodować brak możliwości wprowadzania na lokalne rynki niektórych produktów lub grup asortymentów. Jednocześnie projekt zawiera przepisy, które spowodować mogą ewentualnie próby uruchamiania na terenie Polski kolejnych wielkotowarowych ferm będących własnością zagranicznego kapitału. Zawarte w art. 2. ppkt. a. i b. zapisy mające na celu ochronę polskich gospodarstw zajmujących się hodowlą grożą, w przypadku gdy podmioty handlujące stwierdzą, że na lokalnym rynku nie są w stanie pozyskać odpowiedniej ilości surowca, próbami ulokowania na terenie naszego kraju nowych, wysokoprzemysłowych ferm hodowlanych stanowiących zaplecze towarowe dla sklepów zlokalizowanych wokół zakładu. Jednocześnie zapisy ustawy nie precyzują okoliczności umożliwiających pozyskiwanie mięsa i jego przetworów poza granicami terytorialnymi wyznaczonymi ustawą (w tym poza granicami kraju) w ilości większej niż 25% ogółu asortymentu oferowanego przez placówkę handlową. Zapis ten rodzi również niebezpieczeństwo pojawienia się, po jego wprowadzeniu, fali pozwów skierowanych przeciwko Polsce odnośnie łamania zasad wolnego handlu oraz swobodnego przepływu towarów i usług. Brak precyzyjności zapisów, szczególnie odnośnie dopuszczalnych prawem odstępstw od stosowania zapisów ustawy może powodować sytuacje sporne w przypadku oferowania przez wymienione w ustawie jednostki handlowe asortymentu towarów nie produkowanych w Polsce (np. asortymentu ryb i przetworów rybnych z ryb morskich nie odławianych przez polskich rybaków jak chociażby tuńczyk, niektóre odmiany

łososia itp.) Analogiczne uwagi można odnieść do zapisów Art. 3. projektu ustawy. Ponadto, zapis ten blokuje de facto możliwość pozyskiwania do sprzedaży niektórych asortymentów towarów z zachowaniem wprowadzanych zapisów ustawy w przypadku innych zaś ograniczać będzie bazę dostawców do jednego podmiotu leżącego w granicach terytorialnych zakreślonych w projekcie (w przypadku województwa małopolskiego problem ten wystąpi np. ze skrobą ziemniaczaną).

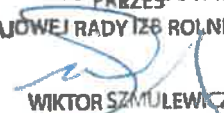
Powodować to może niekorzystne dla konsumentów zachowania producentów osiągających poniekąd status monopolistów. Projekt nie precyzuje również sposobu rozliczenia procentowego udziału sprzedaży produktów pochodzących od lokalnych dostawców, lokalnych wg. definicji z ustawy, w stosunku do sklepów należących do wielkich sieci handlowych (np. Auchan, Biedronka, Lidl itp.) dla których zakupy podstawowych produktów prowadzone są z centrali, której siedziba nierzadko mieści się w Warszawie lub nawet poza granicami Polski. Czy pochodzenie towarów znajdujących się w sklepie w Tarnowie kontrolowane będzie wg. miejsca sprzedaży czy też w odniesieniu do siedziby centrali danej sieci handlowej?

Ad. art. 6 – zapoznając się z proponowanymi zapisami ustawy trudno jest nie odnieść wrażenia, że jednym z głównych celów pomysłodawców ustawy jest znalezienie możliwości obciążenia finansowego jednostek handlowych karami nakładanymi za naruszenie jej zapisów. I znów brak jest jasnej wykładni co do zasad rozliczania sklepów będących własnością wielkich sieci handlowych. Czy kary będą nakładane na każdy sklep osobno czy też na sieć handlową (co wymuszałoby przeprowadzenie kompleksowej kontroli we wszystkich sklepach danej sieci i obliczenie dla tej sieci skali naruszenia obowiązujących przepisów).

Ad. art. 7 pkt. – brak jest jasnej definicji niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności sprzedawcy, które to umożliwiają odstąpienie od wymierzenia kar pieniężnych. Może to prowadzić do sytuacji korupcyjnych, w których urzędnicy kontrolujący będą poddawani próbom korupcji w zamian za złagodzenie nakładanych sankcji pieniężnych lub odstąpienie od ich nałożenia.

Reasumując pomysł wprowadzenia regulacji prawnych mających na celu ochronę polskich rolników i zmuszenie sieci posiadających wielkopowierzchniowe sklepy do posiadania w swoim asortymencie produktów pochodzących głównie od polskich producentów jest jak najbardziej godny pochwały i sposób wprowadzenia tej regulacji musi być jednak przemyślany i skontrolowany pod względem prawnym aby nie wywołać skutków odwrotnych od oczekiwanych, takich jak: likwidacja sklepów, sztuczne podziały sklepów mające na celu zmniejszenie ich powierzchni poniżej limitu wskazanego w ustawie, wzrost cen produktów oferowanych konsumentowi końcowemu, ograniczenie asortymentu produktów oferowanych w sklepach lub duża regionalizacja asortymentów oferowanych w sklepach jednej sieci handlowej, gdyż takie skutki przedstawione zostaną jako negatywne działanie rolników i organizacji rolniczych które „nie zważając na interes społeczny szukają wyłącznie sposobu na zwiększenie zysków rolnika”.

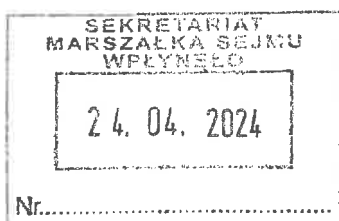
Przedstawiając powyższe

Pozostaję z poważaniem
PRZEDSIEDZĄCY
KRAJOWEJ RADY IZB ROLNICZYCH

WIKTOR SZMULEWICZ

Warszawa, 24 kwietnia 2024 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Komisja Ustawodawcza
UST.020.4.2024

Pan
Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Przekazuję – przyjęte na posiedzeniu w dniu 24 kwietnia 2024 r. – opinie Komisji Ustawodawczej:

- o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt wraz z autopoprawką (przedstawiciel wnioskodawców poseł Daria Gosek-Popiołek);
- o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne (przedstawiciel wnioskodawców poseł Anna Gembicka);
- o poselskim projekcie ustawy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych (przedstawiciel wnioskodawców poseł Anna Gembicka).

Z poważaniem

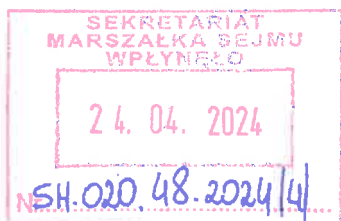
Przewodniczący Komisji

Marek Ast

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-4P.020.48.16.2024
24.04.2024
Data wpływu .....

OPINIA nr 40
Komisji Ustawodawczej

w sprawie poselskiego projektu ustawy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 24 kwietnia 2024 r.

dla Marszałka Sejmu

Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 24 kwietnia 2024 r., rozpatrzyła skierowany przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu, celem wyrażenia opinii w świetle zgłoszonych wątpliwości w sprawie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej – poselski projekt ustawy o sprzedaży detalicznej produktów lokalnych.

Komisja, po przedstawieniu projektu i wysłuchaniu ekspertów, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja

- **uznała ten projekt za dopuszczalny.**

Przewodniczący Komisji

Marek Ast